

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka
(Sprawa C-540/21) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Imprezy turystyczne i powiązane usługi turystyczne – Dyrektywa (UE) 2015/2302 – Artykuł 12 ust. 2–4 – Rozwiązanie umowy o udział w imprezie turystycznej – Nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności – Pandemia COVID-19 – Zwrot wpłat dokonanych przez danego podróżnego z tytułu imprezy turystycznej – Zwrot w formie kwoty pieniężnej lub w formie zastępczej imprezy turystycznej – Obowiązek zwrotu dokonanych wpłat temu podróżnemu nie później niż 14 dni po rozwiązaniu danej umowy – Czasowe odstępstwo od tego obowiązku]

(2023/C 261/33)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal, I. Rubene, A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Królestwo Danii (przedstawiciele: początkowo V. Pasternak Jørgensen i M. Søndahl Wolff, następnie Søndahl Wolff, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wprowadzając, poprzez przyjęcie zákon č. 136/2020 Z. z. (ustawy nr 136/2020 Rec.) z dnia 20 maja 2020 r., art. 33a do zákon č. 170/2018 Z. z. o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ustawy nr 170/2018 Rec. o imprezach turystycznych, powiązanych usługach turystycznych i niektórych warunkach mających zastosowanie do działalności turystycznej, zmieniającej i uzupełniającej niektóre ustawy) z dnia 15 maja 2018 r., Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniu ciążącemu na niej na mocy art. 12 ust. 2, art. 12 ust. 3 lit. b) i art. 12 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG, w związku z art. 4 dyrektywy 2015/2302.
- 2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-545/21 ⁽¹⁾, ANAS)

[Odesłanie prejudycjalne – Fundusze strukturalne Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 – Artykuł 2 pkt 7 – Pojęcie „nieprawidłowości” – Artykuł 98 ust. 1 i 2 – Korekty finansowe dokonywane przez państwa członkowskie w związku z wykrytymi nieprawidłowościami – Mające zastosowanie kryteria – Dyrektywa 2004/18/WE – Artykuł 45 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) – Pojęcie „poważnego wykroczenia zawodowego”]

(2023/C 261/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Strona przeciwna: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „nieprawidłowości” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zachowania, które można zakwalifikować jako „czyny polegające na korupcji” popełnione w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest wykonanie robót współfinansowanych z funduszu strukturalnego Unii Europejskiej, i w odniesieniu do których wszczęto postępowanie administracyjne lub sądowe, w tym w przypadkach, gdy nie wykazano, że zachowania te miały rzeczywisty wpływ na procedurę wyboru oferenta oraz gdy nie stwierdzono żadnego rzeczywistego wpływu na budżet Unii.

- 2) Artykuł 98 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1083/2006

należy interpretować w ten sposób, że:

w przypadku wystąpienia „nieprawidłowości” zdefiniowanej w art. 2 pkt 7 tego rozporządzenia nakłada on na państwa członkowskie, w celu ustalenia mającej zastosowanie korekty finansowej, obowiązek dokonania oceny każdego przypadku z osobna z poszanowaniem zasady proporcjonalności, z uwzględnieniem w szczególności charakteru i wagi stwierdzonych nieprawidłowości oraz ich skutków finansowych dla danego funduszu.

(¹) Dz.U. C 452 z 8.11.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – BNP Paribas SA/TR

(Sprawa C-567/21 (¹), BNP Paribas)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Artykuły 33 i 36 – Uznanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim – Podniesienie jako kwestii incydentalnej przed sądem innego państwa członkowskiego – Skutki wywołane przez to orzeczenie w państwie pochodzenia – Dopuszczalność powództwa wytoczonego w wezwanym państwie członkowskim po wydaniu wspomnianego orzeczenia – Krajowe przepisy proceduralne wymagające koncentracji roszczeń w ramach jednego postępowania]

(2023/C 261/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: BNP Paribas SA

Strona przeciwna: TR

Sentencja

Artykuł 33 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z art. 36 tego rozporządzenia